

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده، با رحم

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ صلى تَبْتَغِي مَرْضَاتَ أَزْوَاجِكَ وَ اللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ (1)

ای پیغمبر برای چه حرام می سازی آنچه را که حلال ساخته است خدا برای تو؟! می طلبی خوشنودی زنان خود را. و خدا است آمرزنده، با رحم. (1)

فَدَفَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ وَ اللَّهُ مَوْلَاكُمْ صلى وَ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ (2)

به یقین اجازه داده است خدا برای شما گشودن سوگند های شما را. و خدا است سر پرست شما؛ و او است نهایت دانا، نهایت هوشیار. (2)

وَ إِذْ أَسَرَّ النَّبِيُّ إِلَىٰ بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا فَلَمَّا نَبَّأَتْ بِهِ صلى وَ أَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَّفَ بَعْضَهُ صلى وَ أَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ صلى فَلَمَّا نَبَّأَهَا بِهِ صلى قَالَتْ مَنْ أَمَّنَّاكَ هَذَا صلى قَالَ نَبَّأَنِي الْعَلِيمُ الْحَبِيرُ (3)

و وقتی که راز گوئی کرد پیغمبر با بعضی از زنان خود سخنی را پس چون خبر داد (حفصه) به آن (راز گوئی) و آشکار ساخت آن را خدا بر او (پیغمبر) شناسا کرد (پیغمبر) بعضی از آن را و خود داری کرد از بعضی؛ پس چون خبر داد او را به آن گفت: چه کسی خبر داد ترا به این؟! گفت: خبر داد مرا نهایت دانا، نهایت آگاه. (3)

إِنْ تَتُوبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا صلى وَ إِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَ جِبْرِيلُ وَ صَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ صلى وَ الْمَلَىٰ صلى نِكَهُ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ (4)

اگر برگردید به توبه هر دو به سوی خدا (خداوند می پذیرد)، پس به یقین مایل شد دل های هر دوی شما؛ و اگر یاری دهید یکدیگر را بر ضد او (پیغمبر)، پس هر آئینه خدا او است سر پرست او (پیغمبر) و جبریل و ایمان آورنده گان نیکو کار؛ و فرشته گان بعد این (اند) یاری دهنده (گان). (4)

عَسَىٰ رَبُّهُ- إِنْ طَلَّقَنَّ أَنْ يُبْدِلَهُ- أَرْوَاجًا خَيْرًا مِّنْكَنَّ مُسْلِمَاتٍ مُّؤْمِنَاتٍ قَانِتَاتٍ تَائِبَاتٍ عِبَادَاتٍ سَائِحَاتٍ تَيِّبَاتٍ وَ أَبْكَارًا (5)

نزدیک است پروردگار او اگر طلاق دهد او شما را، آنکه: عوض دهد او را زنان بهتر از شما زنان (زنان تسلیم شده گان به خدا، ایمان آورنده گان، فرمانبرداران، توبه کننده گان، پرستش کننده گان، روزه داران، غیر دوشیزه گان و دوشیزه گان). (5)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قُورِٓ أَنْفُسِكُمْ وَ أَهْلِيكُمْ نَارًا وَ قُودُهَا النَّاسُ وَ الْجِبَارَةُ عَلَيَّهَا مَلَىٰ نِكَّةٌ غِلَظٌ شِدَادًا لَّا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَ يَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ (6)

ای آنان که ایمان آورده اید نگاه دارید نفس های خود را و خانواده خود را از آتشی که هیزم آن مردم و سنگ ها اند، بر آن فرشته گان خشن و سختگیر و نهایت ناگوار (گماشته شده) اند، نمی کنند نافرمانی خدا را آنچه فرموده است ایشان را و می کنند آنچه امر کرده می شوند. (6)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْتَذِرُوا الْيَوْمَ صِلَىٰ إِنَّمَا تُجْرُونَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (7)

ای آنان که نامعتقد شدید نکنید عذر خواهی امروز؛ جز این نیست که جزا داده می شوید آنچه بودید می کنید. (7)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا تُوبُوا إِلَىٰ اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَ يُدْخِلَكُمُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَ الَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَ بَأْيَمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَتْمِمْ لَنَا نُورَنَا وَ اغْفِرْ لَنَا صِلَىٰ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (8)

ای آنان که ایمان آورده اید رجوع کنید به سوی خدا رجوع خالصانه نزدیک است پروردگار شما آنکه نور کند از شما بدی های شما را و در آورد شما را در بوستان های که می رود از زیر آنها جوی ها، روزی که نمی کند خوار خدا پیغمبر را و آنان را که ایمان آوردند همراه او؛ نور ایشان می رود میان دست های شان و به جانب های راست ایشان، می گویند پروردگار ما به تمام ده برای ما نور ما را و بیامرز ما را؛ هر آئینه توئی بر همه چیز توانا. (8)

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَ الْمُؤْمِنِينَ وَ اغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَ مَا لَهُمْ جَهَنَّمَ صِلَىٰ وَ بئسَ الْمَصِيرُ (9)

ای پیغمبر! جهاد کن نامعتقدان را و منافقین را و سختگیری کن بر ایشان. و جایگاه ایشان دوزخ است؛ و بد جایگاه است. (9)

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأةَ نُوحٍ وَ امْرَأةَ لُوطٍ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتَا هُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَ قِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّٰخِلِينَ (10)

زد خدا مثالی برای آنانکه نامعتقد شدند زن نوح را و زن لوط را بودند هر دو زیر (نکاح) دو بنده از بنده گان ما نیکوکاران، پس خیانت کردند آن دو زن هر دوی ایشان را پس دفع نکردند از آن دو زن از (عذاب) خدا چیزی و گفته شد در آئید هر دو دوزخ را همراه در

آینده گان. (10)

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا امْرَأَةً فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي
مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ (11)

و زد خدا مثالی برای آنانکه ایمان آوردند زن فرعون را چون گفت: ای پروردگار من! بنا
کن برای من نزد خود خانه ئی در بهشت و نجات ده مرا از فرعون و کردار او و نجات ده
مرا از گروه ستم گاران. (11)

و مَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا وَ صَدَقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَ
كُتِبَ عَلَيْهَا وَ كَانَتْ مِنَ الْقَانِتِينَ (12)

و مریم را دختر عمران را (مثال زد)، آنکه نگاه داشت شرمگاه خود را پس دمیدیم ما در آن
از روح ما و باور کرد به سخنان پروردگار خود و کتاب های او و بود از فرمانبرنده گان.
(12)